

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w III Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodnicząca: SSO Dorota Biernikowicz

Protokolant: Aleksandra Grzeszkiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Trzciance - Radosława Gorczyńskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 grudnia 2018 roku

sprawy o wydanie wyroku łącznego wobec:

K. W. (1) (K. W. (1)), s. A. i J. z domu S., urodzonego (...) w D.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. **Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim** z dnia 19 stycznia 2007 r., sygn. akt **VI K 463/06** za przestępstwo z art. 244 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 27.10.2006r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 10 zł; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 10.10.2008r. sygn. akt VI Ko 872/08 zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. **Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim** z dnia 25 czerwca 2007 r., sygn. akt **VI K 182/07** za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. popełnionych w okresie od 08.10.2006r. do 01.12.2006r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 zł; a także za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 03.03.2007r. na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 zł; w miejsce kar jednostkowych orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 zł, wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 5 lat tytułem próby; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 17.10.2008r. sygn. akt VI Ko 871/08 zarządzono skazanemu wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności, a postanowieniem z dnia 23.02.2009r. umorzono karę grzywny;

III. **Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim** z dnia 19 listopada 2007 r., sygn. akt **II K 283/07** za przestępstwo z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 222 § 1 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 10.05.2007r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; a także za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. popełnione w dniu 14.06.2007r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; w miejsce kar jednostkowych orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 lat tytułem próby; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 21.07.2008r. sygn. akt II Ko 275/08 zarządzono skazanemu wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności;

IV. **Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim** z dnia 19 lutego 2008 r., sygn. akt **VI K 26/08** za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 03.12.2007r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

V. **Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim** z dnia 6 października 2008 r., sygn. akt **VI K 256/08** za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione w dniu 12.12.2007r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. **Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim** z dnia 17 grudnia 2008 r., sygn. akt **II K 220/08** za przestępstwo z art. 244 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 29.07.2008r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerowych na okres 7 lat;

VII. **wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim** z dnia 30 grudnia 2008r. sygn. akt **II K 227/08** połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach VI K 182/07, II K 283/07 i wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności; nadto połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach VI K 26/08 i VI K 256/08 i wymierzono skazanemu karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności; umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do skazania w sprawie VI K 463/06;

VIII. **Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim** z dnia 28 października 2009 r., sygn. akt **II K 45/09** za przestępstwo z art. 233 § 1 k.k. popełnione w dniu 21.08.2008r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

IX. **wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim** z dnia 12 maja 2010r. sygn. akt **II K 120/10** połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 220/08, II K 45/09 i wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności;

X. **Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim** z dnia 4 lutego 2015 r., sygn. akt **II K 658/14**, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 30.04.2015r. sygn. akt V Ka 185/15 za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 17/18.10.2014r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę skazany odbywał od 10.10.2017r.; a także orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat;

XI. **Sądu Okręgowego w Poznaniu** z dnia 10 listopada 2016 r., sygn. akt **III K 40/16** za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 30.12.2014r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 roku i 2 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym; przy czym kary ograniczenia wolności skazany nie wykonał nawet w części, a karę pozbawienia wolności skazany miał odbywać w okresie od 06.08.2018r. do dnia 03.01.2019r.;

XII. **Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim** z dnia 9 maja 2017 r., sygn. akt **II K 374/16** za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 16.05.2015r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby; oddano pod dozór kuratora sądowego i wymierzono karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 zł każda stawka; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 6.09.2018r. sygn. II Ko 533/18 prawomocnie zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności; kary tej skazany nie wykonał;

XIII. **wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu** z dnia 30 listopada 2017r., sygn. akt **III K 218/17**, którym połączono skazanemu karę ograniczenia wolności orzeczoną wobec skazanego wyrokiem w sprawie o sygn. akt III K 40/16 oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach II K 658/14 oraz III K 40/16 i wymierzono skazanemu karę łączną w wymiarze 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie II K 658/14 od dnia 10.10.2017r. do nadal, umorzono

postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego;

XIV. **Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim** z dnia 13 lutego 2018 r., **sygn. akt II K 505/17** za przestępstwo z art. 223 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 2 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 10 października 2017r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody;

XV. **wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu** z dnia 15 maja 2018 r., **sygn. akt III K 88/18**, którym połączono skazanemu na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i 4 k.k. karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. III K 218/17 oraz karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim o sygn. II K 505/17 i wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie III K 218/17 od dnia 10.10.2017r. do nadal; przy czym kary tej nie wykonano w całości;

1. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i 4 k.k. łączy karę łączną 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego K. W. (1) wyrokiem opisanym wyżej w pkt XV (wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. III K 88/18) oraz karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem opisanym wyżej w pkt XII (wyrok Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim o sygn. akt II K 374/16) i **wymierza skazanemu K. W. (1) w ich miejsce karę łączną w wymiarze 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;**

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt III K 88/18 od dnia 10.10.2017r. godz. 16:55 do - nadal;

3. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 1 - w zakresie nie objętym wyrokiem łącznym - pozostawia odrębnemu wykonaniu;

4. na podstawie art. 85 § 1 – 3 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz w zw. z art. 572 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. oraz art. 575 a contrario k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego K. W. (1) w pozostałym zakresie - z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego i powagę rzeczy osądzonej;

5. na podstawie § 1, § 2 ust. 1, § 4 ust. 1, 3 i § 17 ust. 5, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016, poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. N. kwotę 147,60 zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego przez obrońcę wyznaczonego z urzędu;

6. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (jedn. tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie pobiera od niego opłaty.

/-/ SSO Dorota Biernikowicz

UZASADNIENIE

Pismem doręczonym do tutejszego Sądu w dniu 19 listopada 2018 r. Dyrektor Zakładu Karnego w C. poinformował, że wobec skazanego K. W. (1) zachodzą przesłanki do wydania wyroku łącznego, albowiem osadzony ma do wykonania następujące orzeczenia:

I. wyrok łączny Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 maja 2018 r., sygn. akt III K 88/18, którym wymierzono skazanemu karę 2 lat pozbawienia wolności;

II. wyrok Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 9 maja 2017 r., sygn. akt II K 374/16, którym wierzono skazanemu karę 1 roku pozbawienia wolności.

Ponadto skazany pismem z dnia 23 kwietnia 2018r. wniósł pierwotnie do Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim o wydanie wyroku łącznego z zastosowaniem pełnej absorpcji, przy czym Sąd Rejonowy w Drawsku Pomorskim wydał w dniu 17 października 2018r. pod sygn. akt III K 200/18 postanowienie o przekazaniu sprawy z wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego według właściwości rzeczowej do Sądu Okręgowego w Poznaniu. Sprawa ta wpłynęła do tut. Sądu w dniu 30 listopada 2018r. i zarejestrowana została pod sygn. akt III K 264/18, po czym zarządzeniem z dnia 7 grudnia 2018r. połączona została do wspólnego rozpoznania ze sprawą o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego wszczętą na skutek wniosku Dyrektora Zakładu Karnego w C..

Sąd, działając z urzędu - w myśl przepisów art. 569 § 1 i 2 k.p.k. i art. 570 k.p.k. - ustalił, że K. W. (1) skazany został następującymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 19 stycznia 2007 r., sygn. akt VI K 463/06 za przestępstwo z art. 244 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 27.10.2006r. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby oraz karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 10 zł; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 10.10.2008r. sygn. akt VI Ko 872/08 zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 25 czerwca 2007 r., sygn. akt VI K 182/07 za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. popełnionych w okresie od 08.10.2006r. do 01.12.2006r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 zł; a także za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 03.03.2007r. na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 zł; w miejsce kar jednostkowych orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 zł, wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 5 lat tytułem próby; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 17.10.2008r. sygn. akt VI Ko 871/08 zarządzono skazanemu wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności, a postanowieniem z dnia 23.02.2009r. umorzono karę grzywny;

III. Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 19 listopada 2007 r., sygn. akt II K 283/07 za przestępstwo z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 222 § 1 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 10.05.2007r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; a także za przestępstwo z art. 157 § 1 k.k. popełnione w dniu 14.06.2007r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; w miejsce kar jednostkowych orzeczono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 lat tytułem próby; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 21.07.2008r. sygn. akt II Ko 275/08 zarządzono skazanemu wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 19 lutego 2008 r., sygn. akt VI K 26/08 za przestępstwo z art. 244 k.k. popełnione w dniu 03.12.2007r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 6 października 2008 r., sygn. akt VI K 256/08 za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione w dniu 12.12.2007r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 17 grudnia 2008 r., sygn. akt II K 220/08 za przestępstwo z art. 244 k.k. w zw. z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 29.07.2008r. na karę 1 roku i 4 miesięcy

pozbawienia wolności, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerowych na okres 7 lat;

VII. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 30 grudnia 2008r. sygn. akt II K 227/08 połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach VI K 182/07, II K 283/07 i wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat pozbawienia wolności; nadto połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach VI K 26/08 i VI K 256/08 i wymierzono skazanemu karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności; umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do skazania w sprawie VI K 463/06;

VIII. Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 28 października 2009 r., sygn. akt II K 45/09 za przestępstwo z art. 233 § 1 k.k. popełnione w dniu 21.08.2008r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

IX. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 12 maja 2010r. sygn. akt II K 120/10 połączono skazanemu kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 220/08, II K 45/09 i wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności;

X. Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 4 lutego 2015 r., sygn. akt II K 658/14, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 30.04.2015r. sygn. akt V Ka 185/15 za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 17/18.10.2014r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę skazany odbywał od 10.10.2017r.; a także orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat;

XI. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 10 listopada 2016 r., sygn. akt III K 40/16 za przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 30.12.2014r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 1 roku i 2 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym; przy czym kary ograniczenia wolności skazany nie wykonał nawet w części, a karę pozbawienia wolności skazany miał odbywać w okresie od 06.08.2018r. do dnia 03.01.2019r.;

XII. Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 9 maja 2017 r., sygn. akt II K 374/16 za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 16.05.2015r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 4 lat tytułem próby; oddano pod dozór kuratora sądowego i wymierzono karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej za równoważną kwocie 20 zł każda stawka; przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 6.09.2018r. sygn. II Ko 533/18 prawomocnie zarządzono skazanemu wykonanie kary pozbawienia wolności; kary tej skazany nie wykonał;

XIII. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 listopada 2017r., sygn. akt III K 218/17, którym połączono skazanemu karę ograniczenia wolności orzeczoną wobec skazanego wyrokiem w sprawie o sygn. akt III K 40/16 oraz kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami w sprawach II K 658/14 oraz III K 40/16 i wymierzono skazanemu karę łączną w wymiarze 1 roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie II K 658/14 od dnia 10.10.2017r. do nadal, umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego w pozostałym zakresie z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego;

XIV. Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 13 lutego 2018 r., sygn. akt II K 505/17 za przestępstwo z art. 223 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 2 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 10 października 2017r. na karę 1 roku pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody;

XV. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 maja 2018 r., sygn. akt III K 88/18, którym połączono skazanemu na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i 4 k.k. karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu o sygn. III K 218/17 oraz karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim o sygn. II K 505/17 i wymierzono skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 63 § 1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej

pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie III K 218/17 od dnia 10.10.2017r. do nadal; przy czym kary tej nie wykonano w całości.

Skazany K. W. (1), s. A. i J. z domu S., urodzony (...) w D., jest żonaty, jest ojcem dwojga dzieci.

Z opinii o skazanym, sporządzonej w myśl art. 571 § 1 k.p.k. dla potrzeb niniejszego postępowania przez Dyrektora ZK w C. wynika, że skazany karę pozbawienia wolności odbywa od 12 października 2017 r. Zachowanie skazanego K. W. (1) uznawane jest za zmienne z przewagą poprawnego. Pięć razy został nagrodzony za poprawne zachowanie oraz za utrzymanie ładu i porządku w celi mieszkalnej. Jeden raz został ukarany dyscyplinarnie za wulgarnie zachowanie wobec przełożonego. Postawy skazanego nie zawsze są regulaminowe. Polegają one głównie na braku umiejętności godzenia się z porażką, odmową, niekorzystnym sposobem rozpatrywania jego próśb. W takich sytuacjach osadzony staje się roszczeniowy, pobudzony, nie potrafi kontrolować swoich emocji, łatwo popada w irytację. Przejawia się ona używaniem wulgarnych słów wobec przełożonych, skracaniem dystansu, obrażaniem ich, podważaniem ich kompetencji. Osadzony z trudem przyjmuje uwagi. Przestrzega dyscypliny i porządku w stopniu przeciętnym. Nie należy do podkultury przestępczej, ze współosadzonymi układa zgodne relacje. Do popełnionych przestępstw pozostaje krytyczny, otrzymane wyroki uważa za słuszne. Środków przymusu bezpośredniego wobec skazanego nie stosowano. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym. Nie jest zainteresowany zmianą systemu odbywania kary. Czas wolny przeznaczają głównie na oglądanie programów telewizyjnych oraz na odpoczynek. Jest odpłatnie zatrudniony w firmie (...) na stanowisku jako stolarz tapicer. Posiada obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, nie poczynił jednak starań w kwestii spłaty zobowiązania.

Pismem z dnia 26 listopada 2018 r. żona skazanego M. W. wskazała, że w wyniku zatrzymania męża jej sytuacja rodzinna stała się tragiczna. Wraz z dziećmi pozostała bez środków do życia, z niedokończonym remontem domu, bez opału na zimę. Nadmieniała, że dzieci były związane z ojcem, zaś długa rozłąka w wydatny sposób wpływa na ich stan psychiczny.

Do akt sprawy przedłożono również opinię sołtysa wsi D., który wskazał, że wśród mieszkańców sołectwa K. W. (1) jest odbierany jako dobry ojciec, bardzo związany zwłaszcza z drugą córką. Skazany zajmował się domem, uprawiał duży ogród z warzywami, rąbał drewno na opał dla swojej najbliższej rodziny. Podejmował również prace dorywcze, będąc jedynym żywicielem rodziny. Obecnie najbliższa rodzina skazanego nie radzi sobie w prowadzeniu gospodarstwa, zarówno fizycznie, jak i finansowo.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów takich, jak:

- **pismo Dyrektora Zakładu (...) w C. – k. 1;**
- **zarządzenie o wszczęciu postępowania – k. 3;**
- **informacja z systemu NOE-SAD – k. 7-25;**
- kopie wyroków i postanowień w sprawach o sygnaturach: III K 88/18 Sądu Okręgowego w Poznaniu, III K 218/17 Sądu Okręgowego w Poznaniu, III K 40/16 Sądu Okręgowego w Poznaniu, II K 374/16 Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim, II Ko 533/18 Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim - k. 33-45, 53-55;
- opinie dot. skazanego K. W. (1) - k. 57-58;
- pismo żony skazanego k. 56
- pisma skazanego – k. 60;
- wszystkie dokumenty zebrane w aktach sprawy połączonej o pierwotnej sygn. III K 264/18: wniosek skazanego - k. 1, wyrok w sprawie o sygnaturze II K 505/17 Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim wraz z informacją z systemu NOE-SAD – k. 5-8, wyroki w sprawach o sygnaturach II K 658/14 Sądu Rejonowego w Drawsku

Pomorskim i V Ka 185/15 Sądu Okręgowego w Koszalinie wraz z informacją z KRK - k. 12-17, orzeczenia w sprawach o sygnaturach: III K 40/16 Sądu Okręgowego w Poznaniu, III K 218/17 Sądu Okręgowego w Poznaniu, k. 19-31, pisma żony skazanego k. 36 i opinii k. 37, opinii o skazanym - k. 39-43, informacja z KRK wraz z postanowieniem Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim w sprawie II Ko 533/18 - k. 45-49, a także wszystkie dane dotyczące osoby, karalności, odbycia kar, wyroki, opinie znajdujące się w aktach spraw: III K 88/18 Sądu Okręgowego w Poznaniu, III K 218/17 Sądu Okręgowego w Poznaniu, III Wp 75/18 Sądu Okręgowego w Poznaniu, II K 374/16 Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim, w tym w aktach wykonawczych dołączonych do w/w akt głównych, w tym odpisy wszystkich wyroków dotyczących skazanego według karty karnej, a znajdujących się w w/w aktach spraw o wydanie wyroków łącznych.

Dokumenty powyższe ujawniono na rozprawie w trybie art. 393 § 1 - 3 k.p.k. i art. 394 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. za zgodą stron w całości bez odczytywania.

Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy pozostawały całkowicie bezsporne i wynikały ze wskazanych powyżej dokumentów, których wiarygodność i prawdziwość danych w nich zawartych nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane, a i Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw, by uczynić to z urzędu.

Na podstawie art. 573 § 2 k.p.k. Sąd prowadził rozprawę o wydanie wyroku łącznego pod nieobecność skazanego, gdyż nie stawiał się prawidłowo zawiadomiony i nie wnosił o doprowadzenie go z Zakładu (...) w C. na rozprawę, uznając że jego stawiennictwo na rozprawie nie jest obowiązkowe, a został prawidłowo pouczony o możliwości złożenia wniosku o doprowadzenie na rozprawę i obecny był na rozprawie obrońca z urzędu, którego wyznaczono na wniosek skazanego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W związku ze zmianą od 1 lipca 2015 r. przepisów ustawy Kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym do spraw, w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą Kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Ocena czy zachodzi taka potrzeba, powinna zostać dokonana według znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego. Jeżeli zatem zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 1 lipca 2015 r. z karą (karami) orzeczonymi prawomocnie przed tą datą, to należy na podstawie art. 4 § 1 k.k. rozstrzygnąć czy stosować dalej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 31.05.2016r. II AKz 124/16, OSAW 2016/3/345). Powyższe oznacza, że przepisy art. 85 i następane k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r. mają zastosowanie w niniejszej sprawie do skazanego K. W. (1), ponieważ wyroki skazujące w sprawach o sygn. akt III K 40/16, II K 374/16 oraz II K 505/17 zapadły wobec skazanego już po wejściu w życie przepisów art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego w niniejszym postępowaniu można teoretycznie stosować zarówno przepisy art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu, tj. obowiązującym od 1 lipca 2015 r., jak i w starym brzmieniu, tj. obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. Skoro zatem na skutek wejścia w dniu 1 lipca 2015 r. w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 396) zmianie uległy przepisy Kodeksu karnego normujące zasady orzekania kar łącznych, w tym wyrokiem łącznym, Sąd musiał rozważyć, jaki stan prawny winien znaleźć zastosowanie w sprawie skazanego K. W. (1). Zgodnie z cytowanym wyżej art. 19 wymienionej wyżej ustawy nowelizacyjnej, przepisów rozdziału IX ustawy kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Równocześnie według

art. 4 § 1 k.k., jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy. Rzeczą Sądu wyrokującego w niniejszej sprawie było zatem rozstrzygnięcie, który z wymienionych przepisów statuuje normę właściwą dla rozstrzygnięcia kwestii intertemporalnej w sprawie K. W. (1). Zdaniem Sądu rozstrzygnięcie powstałego w niniejszej sprawie problemu intertemporalnego powinno nastąpić w oparciu o art. 4 § 1 k.k., przemawia bowiem za tym ugruntowana w orzecznictwie wykładnia tego przepisu (i to jeszcze w czasie obowiązywania Kodeksu karnego z 1969 r.), z którą Sąd w tym składzie zgadza się, a zgodnie z którą ma on niewątpliwie zastosowanie także w sytuacjach orzekania o karze łącznej, również w wyroku łącznym. Stanowisko takie zaprezentował Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20 lutego 1995 r. w sprawie o sygn. II KRN 2/95 (OSNKW z 1995 r., z. 3-4, poz. 17), w którym stwierdził, iż „niezależnie od stosowanej przez sąd wydający wyrok łączny zasady kształtowania kary łącznej (absorpcji całkowitej, częściowej czy też kumulacji), sąd ten – w tym zakresie – na nowo dokonuje aktu wymiaru kary zwanej w tym wypadku karą łączną. Zatem winien z jednej strony respektować prawomocność "łączonych" wyroków (i dlatego też nie wolno mu w tym trybie dokonywać korekt w zakresie wymiaru kar orzeczonych za poszczególne czyny prawomocnie osądzone), ale z drugiej strony również ewentualną zmianę stanu prawnego, jeśli zmiana ta dotyczy na nowo kształtowanych – w myśl reguł wyznaczonych w art. 67-71 k.k. – składników wymiaru kary i jest to zmiana korzystna dla oskarżonego (np. korzystniejsze tzw. przeliczniki, wyższy próg wymagany dla orzeczenia kary zastępczej)”. Wymierzanie kary łącznej w wyroku łącznym jest niewątpliwie orzekaniem o odpowiedzialności karnej za przestępstwa. W art. 4 § 1 k.k. nie ma zaś mowy o orzekaniu o sprawstwie i winie, tylko o orzekaniu. Nie ulega więc wątpliwości, że zakresem jego zastosowania zostało objęte każde orzekanie o odpowiedzialności karnej za przestępstwo, także w zakresie kary przy wydawaniu wyroku łącznego.

Uwzględniając treść art. 85 k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r., stwierdzić należy, że w rozpoznawanej sprawie nie zostałyby spełnione materialnoprawne przesłanki do wydania nowego wyroku łącznego w zakresie skazań połączonych już wyrokami łącznymi o sygn. II K 227/08, II 120/10, III K 218/17, albowiem czyny objęte orzeczeniami zapadłymi po wydaniu ww. wyroków łącznych, tj. odpowiednio w sprawie II 45/09, II K 658/14 oraz II K 505/17 zostały popełnione już po wydaniu pierwszego chronologicznie wyroku, stanowiącego podstawę wydanych w sprawie K. W. (1) wyroków łącznych w sprawach II K 227/08, II 120/10 oraz III K 218/17. Przestępstwo osądzone w sprawie o sygn. akt II K 45/09 zostało bowiem popełnione już po wydaniu pierwszego chronologicznie wyroku składającego się na wyrok łączny o sygn. akt II K 227/08, a więc w sprawie II K 182/07, czyli po 25.06.2007r. Z kolei przestępstwo osądzone wyrokiem w sprawie II K 658/14 zostało popełnione w dniu 17/18.10.2014r., czyli po dacie wydania wyroku stanowiącego chronologicznie pierwszy wyrok (sygn. II K 220/08) będący podstawą wyroku łącznego w sprawie II K 120/10, tj. po dacie 17.12.2008r. Podobnie przestępstwo osądzone w sprawie II K 505/17 zostało popełnione w dniu 10.10.2017r., tj. po wydaniu pierwszego chronologicznie wyroku stanowiącego podstawę wyroku łącznego o sprawie III K 218/17, czyli po dacie 4.02.2015r. Wobec powyższego, nowe skazania w sprawie o sygn. II 45/09, II K 658/14 oraz II K 505/17, według przepisów dotyczących kary łącznej w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r., nie zmieniłyby w żaden sposób sytuacji skazanego i nie powodowałyby potrzeby wydania nowego wyroku łącznego w myśl art. 575 § 1 k.p.k. Zastosowanie wobec skazanego w niniejszej sprawie zatem przepisów art. 85 i nast. k.k. w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015r., powodowałyby zatem konieczność umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego i powagę rzeczy osądzonej.

Przystępując w dalszej kolejności do rozważań odnośnie warunków do orzeczenia kary łącznej wobec skazanego K. W. (1) według zasad obowiązujących obecnie, czyli w czasie orzekania (w brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015 r., uwzględniając nowelizację Kodeksu karnego obowiązującą od 15 kwietnia 2016 r.), przypomnieć należy, iż zgodnie z art. 569 § 1 k.p.k. właściwy Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, jeżeli zachodzą ku temu warunki określone w szczególności w art. 85 k.k., a więc sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, a podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za ww. przestępstwa, z ograniczeniem wynikającym z art. 85 § 3 k.k. - w brzmieniu obowiązującym od 15 kwietnia 2016 r.

Wobec powyższego, ustalając, że obecnie podlega wykonaniu wobec skazanego K. W. (1) kara 1 roku pozbawienia wolności orzeczona wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 9 maja 2017 r. w sprawie sygn. akt II K 374/16 (postanowieniem Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim z dnia 6 września 2018 r. w sprawie II Ko 533/18 prawomocnie zarządzono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności) oraz niewykonana w całości kara łączna 2 lat pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 maja 2018 r. w sprawie sygn. akt III K 88/18, możliwe było połączenie tych jednorodząjowych kar pozbawienia wolności za przestępstwa osądzone w sprawach opisanych wyżej w pkt XII (sygn. II K 374/16) oraz XV (sygn. akt III K 88/18 – kara łączna), przy czym podstawą orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym były wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kara jednostkowa pozbawienia wolności (której wykonanie zarządzono w dniu 6.09.2018r.) oraz kara łączna pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem łącznym w sprawie III K 88/18. Sąd był zatem uprawniony do orzeczenia kary łącznej zamiast kar jednostkowych oraz kary łącznej orzeczonych wskazanymi wyrokami w granicach od 2 lat pozbawienia wolności (najsurowsza z kar podlegających łączeniu – art. 86 § 1 i 4 k.k.) do 3 lat pozbawienia wolności (suma kar jednostkowej i łącznej orzeczonych wyrokami w sprawach II K 374/16 i III K 88/18).

Jednocześnie wskazać należy, że połączeniu nie podlegały pozostałe skazania jakie zapadły wobec K. W. (1), albowiem te kary zostały wykonane i w świetle przepisów obowiązujących od 1 lipca 2015 r. nie mogły stanowić podstawy wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności (art. 85 § 2 k.k.).

Mając powyższe rozważania na uwadze Sąd w niniejszej sprawie, orzekając karę łączną w wyroku łącznym wobec K. W. (1), zastosował przepisy w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. jako korzystniejsze dla skazanego.

W tym miejscu należy przypomnieć, że zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. Sąd, wymierzając karę łączną, ma wyznaczone granice jej wymiaru. Granicę dolną stanowi najwyższa z wymierzonych kar, natomiast granicę górną stanowi suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Zgodnie natomiast z art. 86 § 4 k.k. zasady wymiaru kary łącznej określone m.in. w § 1 art. 86 k.k. stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna. Z powyższego wynika, iż kara łączna może być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, zasady kumulacji lub zasady asperacji – częściowej absorpcji i częściowej kumulacji. W orzecznictwie znaleźć można poglądy, iż kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wiązałaby się z kolejnym wykonaniem poszczególnych wyroków podlegających łączeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 06.10.2000r. III KKN 340/00). Nie oznacza to jednak, iż kara łączna ma przynosić skazanemu oczekiwaną przez niego korzyść. Kary łącznej nie można traktować jako instytucji mającej na celu łagodzenie prawno-karnych konsekwencji dla sprawcy kilku przestępstw, czy też instytucji traktowanej jako „swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary” (zob. P. Kardas, w: Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004r., s. 1115). Instytucja kary łącznej nie jest instrumentem łagodzenia orzeczonych za pozostające w zbiegu przestępstwa kar, zaś sam fakt pozostawiania dwóch lub więcej przestępstw w zbiegu nie stanowi okoliczności łagodzącej. Owszem normatywna istota regulacji dotyczącej kary łącznej sprowadza się do stworzenia podstaw do racjonalnego i humanitarnego stosowania kar (art. 3 k.k.) w wypadku popełnienia przez tego samego sprawcę kilku przestępstw pozostających w zbiegu realnym. Jednak nie można zapomnieć, iż kara łączna jest orzekana wobec sprawcy, który popełnił dwa lub więcej przestępstw, a to z kolei jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 20.10.2001r., II Aka 154/01, Prok. i Pr. 2002r., z. 4, poz. 26). Orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, Sąd winien kierować się względami, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Zgodnie wszak z art. 85a k.k., orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Trzeba przy tym pamiętać, iż wymierzając karę łączną nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych. Sąd powinien natomiast przede wszystkim rozważyć, czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowo – podmiotowy (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z 07.10.2002r., II KK 270/02) oraz bliskość czasowa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze

proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne. Analizując związki łączące realnie zbiegające się przestępstwa trzeba pamiętać, iż kara łączna winna być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji im większa zachodzi łączność przedmiotowa i bliskość czasowa pomiędzy poszczególnymi przestępstwami lub wtedy, gdy jedno z pozostających w zbiegu przestępstw zdecydowanie dominuje nad pozostałymi. Ponadto, niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, stąd priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (P. Kardas, w: Kodeks karny..., s.1137 op. cit.). Wyrok łączny jest wszak instytucją mającą racjonalizować wymiar kary, a nie służyć wyłącznie poprawie sytuacji skazanych. Dlatego też stosowanie absorpcji przy wymiarze kary łącznej nie może być sprzeczne z zapobiegawczymi i wychowawczymi celami kary i działać demoralizująco na sprawców przestępstw, służąc odbieraniu kary łącznej jako instytucji będącej swoistym premiowaniem popełniania przestępstw (por. postanowienie SN z dnia 22.09.2016r., sygn. III KK 140/16, LEX nr 2142559).

W przedmiotowej sprawie, oceniając związki zachodzące między realnie zbiegającymi się przestępstwami, które objęto karą łączną orzeczoną w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku łącznego, czyli między przestępstwami osądzonymi w sprawach sygn. akt II K 374/16 oraz III K 88/18 (wyrok łączny, który połączył kary orzeczone w sprawach II K 505/17 i w wyroku łącznym III K 218/17, którym z kolei połączono kary orzeczone w sprawach III K 40/16 i II K 658/14) zauważyć należy, że przedmiot ochrony osądzonych wymienionymi wyrokami przestępstw nie jest tożsamy (dotyczyły bowiem przestępstwa penalizowanego na gruncie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz przestępstw przeciwko zdrowiu i życiu oraz bezpieczeństwu w komunikacji), co sprzeciwiało się zastosowaniu zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności, jednocześnie przemawiając za zastosowaniem zasady asperacji. Ponadto, pomiędzy przestępstwami objętymi łączonymi karami pozbawienia wolności orzeczonymi w sprawach podlegających łączeniu, nie zachodziła bliskość czasowa, albowiem zostały popełnione na przestrzeni czasu od 17/18 października 2014 r. do 10 października 2017 r. Brak zbieżności czasowej także przemawiał za zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasady asperacji, co znalazło swój wyraz w wymiarze kary łącznej, jaką Sąd orzekł wobec skazanego K. W. (1) w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku (zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 86 § 1 i § 4 k.k. Sąd mógł wymierzyć karę łączną w granicach od 2 lat pozbawienia wolności do 3 lat pozbawienia wolności, gdyż granice te zakreślała najwyższa z wymierzonych poprzednio kar do sumy łączonych kar).

Przypomnieć należy, iż wymierzając karę łączną w wyroku łącznym nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych, jednak w sytuacji, gdy według znowelizowanych przepisów art. 85 i nast. k.k. łączeniu w wyroku łącznym podlega już poprzednio orzeczona kara łączna, to okoliczność ta nie pozostaje bez znaczenia przy wymiarze kolejnej kary łącznej, skoro de facto już raz (przy wymiarze kar wymierzonych w wyrokach jednostkowych) uwzględnione zostały związki przedmiotowe i czasowe zachodzące pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami i znalazło to swój wyraz w takim, a nie innym wymiarze kar, podlegających obecnie łączeniu w ramach wyroku łącznego. Dlatego zgodnie z art. 85 a k.k. (obowiązującym od 1 lipca 2015 r.), orzekając karę łączną w wyroku łącznym, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno – i generalno - prewencyjne.

W świetle powyższego zważyć należy, iż zgodnie z opinią dotyczącą skazanego K. W. (1) sporządzoną przez dyrektora jednostki penitencjarnej, w której skazany ostatnio odbywał karę, obecną prognozę kryminologiczną wobec skazanego można uznać za względnie pozytywną. Zachowanie skazanego w warunkach więziennych było bowiem poprawne, choć K. W. (1) nadal miewa problemy z kontrolą swoich emocji, kiedy to staje się roszczeniowy i nadmiernie pobudzony. Powyższe okoliczności wskazują, iż z dużą ostrożnością należy podchodzić i oceniać zmiany zachodzące i uzewnętrzniane w zachowaniu skazanego, jeżeli chodzi o postępy w procesie resocjalizacji, zwłaszcza, że skazany nie rozpoczął nawet odbywać jeszcze kary jednostkowej 1 roku pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K

374/16 (obliczenie tej kary: 10.10.2019r. do 9.10.2020r.). Sąd miał również na względzie treść złożonych do akt pism małżonki skazanego oraz sołtysa D., dotyczące trudnej sytuacji finansowej rodziny K. W. (1), jednakże w świetle wolno postępującego procesu resocjalizacyjnego skazanego nie mogły mieć one decydującego wpływu na wymierzoną K. W. (1) karę łączną.

Biorąc zatem pod uwagę całokształt okoliczności w przedmiotowej sprawie, Sąd uznał za słuszne i sprawiedliwe, zastosowanie zasady asperacji odnośnie opisanego w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku zbiegu przestępstw i w konsekwencji na tej zasadzie wymierzono skazanemu na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i § 4 k.k. karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, łącząc karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Drawsku Pomorskim w sprawie o sygn. akt II K 374/16 (opisanym wyżej w pkt XII) oraz karę łączną 2 lat pozbawienia wolności orzeczoną wobec skazanego wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie o sygn. akt III K 88/18 (opisanym wyżej w pkt XV). Pokreślić należy, iż tak ukształtowanej kary łącznej nie można traktować jako nadzwyczajnie surowej, albowiem możliwa do orzeczenia kara łączna za zbiegające się przestępstwa w niniejszej sprawie oscylowała w granicach od 2 lat pozbawienia wolności do 3 lat pozbawienia wolności.

Reasumując, karę łączną pozbawienia wolności wymierzoną skazanemu K. W. (1) w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku, należy uznać za sprawiedliwą i adekwatną wobec okoliczności sprawy. Takie ukształtowanie kary łącznej czyni zadość wymogom prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego, jak i wymogom oddziaływania społecznego, raz jeszcze podkreślając nieopłacalność popełnienia przestępstw. Orzekając taką karę łączną Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wymiar, czyniąc zadość wymaganiom ustawowym i wymaganiom ugruntowanego orzecznictwa. W ocenie Sądu, orzeczona w tym wyroku kara łączna i związane z nią dolegliwości, nie przekraczają stopnia winy sprawcy, uwzględniają stopień szkodliwości społecznej czynów, biorą pod uwagę aktualny etap procesu resocjalizacji, pozwolą na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych, spowodują motywację skazanego do zmiany postępowania w przyszłości, jak również uwzględniają potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wpływając na przekonanie, że przestępstwo nie uchodzi bezkarnie, lecz spotyka się ze sprawiedliwą karą.

Zgodnie z art. 63 § 1 k.k. w związku z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres odbywania kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt III K 88/18 od dnia 10.10.2017r. godz. 16:55 do – nadal.

Na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu wskazane w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku - w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym – Sąd pozostawił natomiast odrębnemu wykonaniu.

Z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego i powagę rzeczy osądzonej, Sąd na podstawie art. 85 § 1 – 3 k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015r., poz. 396) oraz w zw. z art. 572 k.p.k. i art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. oraz art. 575 a contrario k.p.k. umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego wobec skazanego K. W. (1) w pozostałym zakresie.

Na podstawie § 1, § 2 ust. 1, § 4 ust. 1, 3 i § 17 ust. 5, § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016, poz. 1714) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. N. kwotę 147,60 zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego przez obrońcę wyznaczonego z urzędu.

W wyroku ponadto, na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (jedn. tekst: Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.), Sąd zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i nie pobrał opłaty.

SSO Dorota Biernikowicz

ZARZĄDZENIE

1. proszę odnotować sporządzenie uzasadnienia w kontrolce uzasadnień;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouczeniem doręczyć obrońcy skazanego;
3. przedłożyć, jak wpłynie apelacja albo za 14 dni od doręczenia obrońcy (w celu zwrócenia się o nadesłanie ponownie akt niezbędnych do apelacji);
4. proszę sprawdzić czy wycofano dokumentację osadzeniową w związku z uchYLENIEM prawomocności wyroku zarządzeniem z dnia 21.01.2019r..

Poznań, dnia 4 lutego 2019 roku SSO Dorota Biernikowicz